

En flutti þá til höfuðstaðarins eftir ósk furstahjónanna.

En þegar trúnaði fara að blómgast, lítur Xenia biðjanandi til manns síns, og með sömu ástúð sem áður þrýstir hann höndum hennar að vörum sér og tekur dýrgrip sinn með sér út í einveruna, þar sem salmög hinnar heilögu, óendanlegu ástar hljóma frá smálómum heiðarinna.

ENDIR.

